

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **L. N.**
bytem nám. X
zastoupený Mgr. Martinem Maňákem, advokátem
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Městský úřad Čelákovice**
sídlem nám. 5. května 1, 250 88 Čelákovice

za účasti **EKOLANDIA, školní catering, mateřská škola s.r.o.**
IČ 24282171, sídlem Výletní 1240/36, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav
zastoupena Mgr. Jiřím Weiglem, advokátem
sídlem Masarykovo náměstí 22/13, Brandýs nad Labem-Stará Boleslav

o žalobě proti územnímu souhlasu žalovaného ze dne 18. 1. 2017, č. j. MUC/00927/2017,

takto:

- I. Územní souhlas žalovaného ze dne 18. 1. 2017, č. j. MUC/00927/2017, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 19 456 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Martina Maňáka, advokáta.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shrnutí žaloby

1. Dne 14. 1. 2019 podal žalobce ke zdejšímu soudu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Ten spatřoval ve vydání územního souhlasu žalovaného ze dne 18. 1. 2017, č. j. MUC/00927/2017, k žádosti společnosti ČEZ Distribuce, a. s., na jehož základě byla umístěna stavba „*přeložka vrchního vedení 22kV, X*“ (dále také jen „stavba“) na pozemku p. č. X v k. ú. X, který přímo sousedí s pozemkem žalobce p. č. X.
2. Ohledně přípustnosti žaloby se žalobce odvolal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010 - 76, podle něhož územní souhlas představuje zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. K vyčerpání opravných prostředků žalobce uvedl, že se nemohl proti územnímu souhlasu bránit odvoláním, neboť se nejedná o správní rozhodnutí. Lhůty pro přezkumné řízení taktéž uplynuly. K včasnosti žaloby sdělil, že územní souhlas byl vydán sice již 18. 1. 2017, ale on se teprve po faktickém umístění stavby dozvěděl dne 24. 5. 2018 na stavebním úřadě, že mělo být vydáno „územní rozhodnutí“. Avšak s jeho obsahem mu nebylo umožněno se seznámit. K seznámení se s územním souhlasem došlo až na základě žádosti o poskytnutí informace dne 12. 11. 2018, kdy se s obsahem územního souhlasu seznámil jeho právní zástupce.
3. Nezákonnost zásahu žalobce spatřuje v tom, že mu nebylo umožněno hájit svá práva dotčená umístěním předmětné stavby. V rozporu s § 96 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „stavební zákon“) nebyl žadatelem o územní souhlas k žádosti přiložen souhlas žalobce s umístěním stavby podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona. Žalovaný měl správně dospět k závěru, že žalobce je osobou, jejíž práva mohou být umístěním stavby dotčena ve smyslu § 96 odst. 5 stavebního zákona. Žádost tedy měla být vyhodnocena jako žádost o vydání územního rozhodnutí a mělo být zahájeno územní řízení, jehož by byl účastníkem a mohl by uplatňovat námitky a připomínky.
4. Žalobce si je vědom toho, že souhlasy osob podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona nejsou vyžadovány v případě stavebních záměrů dle § 103 stavebního zákona, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti menší než 2 metry od společných hranic pozemků. V tomto případě stavba nevyžadovala stavební povolení ani ohlášení podle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 5 stavebního zákona, avšak stavba, respektive její část (sloup elektrického vedení) byla umístěna ve vzdálenosti menší než X metry od společné hranice pozemků parc. č. X, vlastněné společností EKOLANDIA, školní catering, mateřská škola s.r.o. (dále jen „EKOLANDIA“), a pozemku žalobce. Souhlas žalobce tak byl nutný.
5. Žalobce uvádí, že tento nezákonný územní souhlas přímo zasáhl do jeho vlastnického práva k pozemku, neboť jeden ze sloupů vedení elektrického napětí 22 kV, který je součástí stavby, je umístěn v těsné blízkosti hranice s jeho pozemkem p. č. X, k čemuž

žalobce odkazuje na přiloženou fotodokumentaci. Zásah do svých práv spatřuje v tom, že uvedená stavba je zařízením elektrizační soustavy, kolem které je nutno zřídit ochranné pásmo, jak plyne z § 46 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“). Ochranné pásmo žalobce omezuje ve výkonu jeho vlastnického práva (zákaz nechávat růst porosty nad 3 metry, zřizovat bez souhlasu vlastníka zařízení elektrizační soustavy stavby či umisťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, provádět zemní stavby).

6. Žalobce dále namítá, že při vydání souhlasu a následném provádění stavby nebyly respektovány některé obecné požadavky na výstavbu dle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“). Konkrétně byl porušen § 23 odst. 2 vyhlášky, neboť umístěním stavby došlo k znemožnění zástavby žalobcova pozemku. Dále byl porušen § 24 odst. 1 vyhlášky, podle něhož se rozvodná energetická vedení a vedení elektronických komunikací v zastavěném území obce umisťují pod zem. Taktéž došlo k porušení § 25 odst. 1 vyhlášky, neboť sloup zasahuje do výhledu žalobce do krajiny, k čemuž opět přikládá fotodokumentaci. Tím bylo zasaženo do pohody bydlení, respektive kvality prostředí žalobce.
7. Žalobce navrhl, aby soud určil, že vydaný územní souhlas je nezákonný a přikázal žalovanému jej zrušit.

Vyjádření k žalobě

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 4. 2. 2019 uvedl, že souhlasí s tím, že při posuzování stavby k žádosti nebyl doložen souhlas žalobce s umístěním nového podpěrného bodu venkovního vedení u hranice jeho pozemku. Toto žalovaný přehlédl. Nesouhlasí ale s tím, že by došlo ke změně omezení využití pozemku žalobce, neboť ochranné pásmo vedení se umístěním nového podpěrného bodu nezměnilo. Tato skutečnost je patrná z projektové dokumentace.
9. Žalobce reagoval dne 14. 2. 2019 replikou. V ní uvedl, že žalovaný sám připustil, že žaloba je důvodná. Pokud jde o ochranné pásmo, žalobce odkazuje na část 2.8 žaloby, v níž jsou konkretizovány dopady nedodržení některých požadavků na výstavbu do jeho práv, zejména zásah do kvality prostředí, kdy výhledy z domu hyzdí sloupy vedení distribuční soustavy. Původní vedení distribuční soustavy zasahovalo pozemek žalobce v jiné části než to současné. Ochranné pásmo současného vedení zasahuje i do jiných částí pozemku než to původní. Nadto původní ochranné pásmo zaniklo trvalým odstraněním původního vedení.
10. EKOLANDIA jakožto osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě v první řadě namítla, že žaloba byla podána opožděně. Žalobce předložil pouze doručenkou datové zprávy, která má prokazovat doručení odpovědi žalovaného na žádost o poskytnutí územního souhlasu. Samotnou žádost ani odpověď na ni žalobce nepřiložil. Žalobce musel mít znalost skutkových okolností zásahu dříve. Dne 24. 5. 2018 došlo k realizaci stavby. Žalobce tak musel vidět, jak daleko od společné hranice byla stavba umístěna. Lhůta pro podání zásahové žaloby tak počala běžet dne 24. 5. 2018 a uplynula dne 24. 7. 2018. Žalobce ani nebyl vydáním územního souhlasu přímo dotčen, neboť stavba spočívá pouze

v přeložce stávajícího vrchního vedení o elektrickém napětí 22 kV. Po realizaci stavby elektrické vedení směřuje méně do středu pozemku než předtím, logicky tedy zasahuje menší plochu než před realizací stavby. Drobná změna trajektorie elektrizační soustavy neznamená trvalé odstranění stavby ve smyslu § 46 odst. 16 energetického zákona. Žalobce tedy nebyl nijak omezen v důsledku vydání územního souhlasu na svém vlastnickém právu. Vydání územního souhlasu neznamenalo v jeho stávajícím omezení původní elektrizační soustavou žádnou změnu. Žaloba je proto nepřípustná, případně nedůvodná.

11. Žalobce reagoval na vyjádření EKOLANDIA dne 16. 10. 2019. Soudu předložil předmětnou žádost o poskytnutí informace ze dne 25. 10. 2018 a rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018, k němuž byla přiložena kopie územního souhlasu. Dále s odkazem na judikaturu NSS a Ústavního soudu vyjádřil nesouhlas s tím, že by se měl počátek lhůty k podání žaloby odvíjet již od 24. 5. 2018. K námitce, že vydáním územního souhlasu nedošlo k žádné změně, žalobce uvádí, že nedošlo pouze k výměně elektrického vedení ve smyslu § 79 odst. 2 písm. s) stavebního zákona, ale k odstranění původního elektrického vedení a umístění nového elektrického vedení (proto byl nutný územní souhlas), kdy odstraněním původního elektrického vedení zaniklo původní ochranné pásmo a umístěním nového vedení *ex lege* vzniklo nové ochranné pásmo, které je posunuto o více než 1 metr, respektive 7 metrů, ve srovnání s předchozím ochranným pásmem.
12. V reakci na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017 - 43 (který revidoval předchozí judikaturu a konstatoval, že souhlasy vydané stavebním úřadem, mj. podle § 96 stavebního zákona, jsou soudně přezkoumatelnými v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s.) zdejší soud vyzval žalobce usnesením ze dne 30. 1. 2020 k úpravě žaloby. Žalobce reagoval změnou petitu žaloby tak, že se domáhá toho, aby soud zrušil územní souhlas ze dne 18. 1. 2017. Dále k výzvě soudu doplatil 1 000 Kč na soudním poplatku.
13. Na změnu žaloby reagovala EKOLANDIA. Podle jejího názoru je nadále třeba zvážit včasnost žaloby. Soud by měl vzít v potaz, že mezi právní mocí územního souhlasu a podáním žaloby uplynuly více než 2 roky a stavba byla více než půl roku dokončená. Stavba spočívající v přeložce neznamenala kvalitativně žádný zásah do vlastnického práva žalobce, protože vedení o stejném napětí křížilo pozemek žalobce dokonce ve větším rozsahu než před vydáním územního souhlasu. Původní ochranné pásmo nezaniklo, jen bylo lehce modifikováno. Původní stavba nebyla trvale odstraněna, pouze byla v důsledku přeložky realizována tak, aby na pozemku mohlo dojít k realizaci stavebního záměru EKOLANDIA.

Posouzení věci soudem

14. Ve světle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017 - 43, soud napadený územní souhlas považoval za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Žalobce tomu v návaznosti na výzvu soudu uzpůsobil žalobní návrh, kdy se nyní domáhá zrušení územního souhlasu soudem. Žalobce nedisponoval žádným oprávněným prostředkem v řízení před správním orgánem, který by byl povinen před podáním žaloby proti územnímu souhlasu vyčerpat.

15. Pokud jde o včasnost žaloby, žalobci nebyl územní souhlas žalovaným doručen. V takovém případě dvouměsíční lhůta podle § 72 odst. 1 s. ř. s. běží ode dne, kdy se žalobce prokazatelně s obsahem napadeného územního souhlasu seznámil (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2020, č. j. 1 As 289/2020 - 20, a v něm citovanou judikaturu). Žalobce se s obsahem územního souhlasu seznámil až na základě žádosti o poskytnutí informace. Územní souhlas byl touto cestou poskytnut jeho zástupci dne 12. 11. 2018. Poslední den dvouměsíční lhůty vycházel na 12. 1. 2019, což byla sobota, proto poslední den lhůty připadl až na pondělí 14. 1. 2019 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Žalobce podal žalobu právě 14. 1. 2019, žaloba je tudíž včasná. Pro posouzení včasnosti žaloby není rozhodné, kdy byla stavba fakticky realizována. Teprve seznámení se s obsahem územního souhlasu a jeho odůvodněním umožňuje plnohodnotně posoudit, zda je na místě se proti němu bránit žalobou, či nikoliv (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2020, č. j. 46 A 94/2017 - 140, odst. 19).
16. Podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017 žadatel k žádosti o územní souhlas připojí souhlasy osob, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům nebo stavbám na nich a tyto pozemky mají společnou hranici s pozemkem, na kterém má být záměr uskutečněn; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.
17. Podle § 96 odst. 4 věty první stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017 je-li žádost o územní souhlas úplná a je-li záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 90, vydá stavební úřad územní souhlas do 30 dnů ode dne podání žádosti.
18. Podle § 96 odst. 5 stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017 dojde-li stavební úřad k závěru, že žádost nebo záměr nesplňuje podmínky pro vydání územního souhlasu, nebo mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v odstavci 3 písm. d), ledaže by s tím tyto osoby vyslovily souhlas, rozhodne usnesením o provedení územního řízení.
19. Z napadeného územního souhlasu vyplývá, že žalovaný vydal územní souhlas podle § 96 odst. 4 stavebního zákona s umístěním stavby „*přeložka vrchního vedení 22kV, X*“ na pozemku parc. č. X a X. V souhlasu je uvedeno, že stávající venkovní vedení 22 kV, které vede úhlopříčně přes pozemek parc. č. X, bude pomocí dvou nových podpěrných bodů vedeno rovnoběžně s východní hranicí uvedeného pozemku.
20. Žalobce v žalobě především namítá, že žádost o územní souhlas nebyla úplná, neboť žadatel nepředložil souhlas žalobce s navrhovaným záměrem, který je vyžadován § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona. Žalobce argumentoval, že je vlastníkem bezprostředně sousedícího pozemku, přičemž se sice jedná o záměr podle § 103, ale část stavby (sloup elektrického vedení) je umísťována blíže než 2 metry k společným hranicím pozemků.
21. Žalovaný uvedené nepopírá; ve vyjádření k žalobě připustil, že došlo k přehlédnutí.
22. Žaloba je důvodná.

23. Jelikož při vydání územního souhlasu není vedeno správní řízení, v němž mohou dotčení účastníci řízení hájit svá práva, je třeba striktně trvat na řádném posouzení každé žádosti tak, aby do práv třetích osob nebylo zasaženo (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2020, č. j. 46 A 94/2017 - 140, odst. 50).
24. V řízení nebylo žalovaným ani společností EKOLANDIA zpochybněno, že žalobce byl vlastníkem sousedního pozemku parc. č. p. č. X. Stejně tak nebylo zpochybněno, že byl méně než 2 metry od hranic s pozemkem žalobce nově umisťován sloup elektrického vedení. V situačním výkresu je zakreslen jako nový podpěrný bod, a to bezprostředně u hranice s pozemkem žalobce. Obligatorní náležitostí žádosti o územní souhlas tak skutečně byl souhlas žalobce s navrhovaným záměrem podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona. Není sporu o tom, že žadatel tento souhlas žalovanému nepředložil. Žádost proto nebyla úplná, a žalovaný nemohl vydat územní souhlas (§ 96 odst. 4 věta první stavebního zákona). Měl postupovat podle § 96 odst. 5 stavebního zákona, tedy rozhodnout o provedení standardního územního řízení. V tomto řízení by pak měl žalobce postavení účastníka řízení podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, v němž by mohl vznést své námitky proti záměru. Nezákonným postupem žalovaného byl žalobce připraven o možnost se proti umístění stavby plnohodnotně bránit v rámci územního řízení.
25. Soud se neztotožnil s námitkou žalovaného a EKOLANDIA, že vlastně fakticky nedošlo k žádné negativní změně co do dotčení právní sféry žalobce. Už jen samotné umístění podpěrného bodu (sloupu elektrického vedení) bezprostředně u hranice s pozemkem žalobce svědčí o tom, že napadené rozhodnutí se může dotýkat právní sféry žalobce. Ostatně žalobce v žalobě mj. výslovně namítá, že sloup zasahuje do výhledu z domu žalobce do krajiny, přičemž do provedení přeložky nebyl výhled z domu ničím rušen, tedy nijak dotčen. Nevyžádání si souhlasu žalobce tak v daném případě už jen z tohoto důvodu (bez ohledu na dopady ochranného pásma) vedlo ke zkrácení jeho procesních a potenciálně i hmotných práv.
26. Soud tím samozřejmě nepředjímá, že námitky žalobce proti umístění stavby musí být ve výsledku důvodné. Žalobce má však právo na to, aby je mohl uplatnit před správními orgány a má právo na jejich řádné vypořádání ze strany správních orgánů (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 7. 2020, č. j. 2 As 58/2019 - 80, odst. 16–17). Za této situace se soud již nezabýval žalobcem namítanými rozpory stavby s vyhláškou, neboť to bude úlohou správních orgánů v dalším řízení.
27. S ohledem na výše uvedené proto soud přistoupil ke zrušení napadeného územního souhlasu, a to podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť ze strany žalovaného šlo o podstatnou procesní vadu, která mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
28. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch. Náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a

náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupci žalobce náleží odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení) a tři úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (sepis žaloby a replik ze dne 13. 2. 2019 a ze dne 16. 10. 2019), vše po 3 100 Kč za úkon. Vedle odměny přísluší zástupci žalobce též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, tj. 1 200 Kč, v součtu tedy 13 600 Kč, vše dále zvýšeno o částku 2 856 Kč, odpovídající 21 % DPH, celkem tak odměna a náhrady činí 16 456 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 19 456 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

29. Osobě zúčastněné na řízení soud nepřiznal náhradu nákladů řízení, neboť jí nebyla v řízení uložena žádná povinnost, a soud neshledal ani okolnosti hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady nákladů (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách.

Praha 16. února 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu